

EXPUNERE DE MOTIVE

Odată cu aderarea României la Uniunea Europeană, administrația publică centrală, locală și investitorii privați au posibilitatea să acceseze, pentru finanțarea proiectelor lor de dezvoltare, fonduri financiare nerambursabile, disponibile atât prin cadrul programelor specifice europene, cât și prin cele naționale.

Cele peste 30 de miliarde de euro de care va beneficia România în următorii ani, trebuie să fie folosiți de români pentru dezvoltarea afacerilor, precum și pentru dezvoltarea structurală.

În același timp, este imperativ necesar ca aceste fonduri să fie gestionate în mod eficient, în așa fel încât să ajungă acolo unde există o necesitate stringentă de dezvoltare, în caz contrar, existând riscul pierderii lor.

Totodată, dezvoltarea economică și socială durabilă a rețelei de localități din România este indispensabil legată de îmbunătățirea infrastructurii existente și a serviciilor de bază care influențează în mod direct dezvoltarea activităților sociale, culturale și economice și, implicit, crearea de oportunități ocupaționale.

Zonele urbane și rurale trebuie să poată concura efectiv în atragerea de investiții, asigurând totodată și furnizarea unor condiții de viață adecvate și de servicii sociale necesare comunităților.

Necesitățile stringente ale comunităților rurale și urbane privind modernizarea, renovarea și revitalizarea, corelate cu diferite intervenții, cu condiția ca acestea să fie eficiente și în armonie cu mediul, dar și dorința investitorilor privați de a-și dezvolta afacerile, au dus la o adevărată competiție între toți acești actori care doresc accesarea granturilor comunitare și naționale.

Cerințele imense ale infrastructurii unei Românii în dezvoltare atrag un număr din ce în ce mai mare de investitori străini în căutarea de oportunități în construirea de parcuri rezidențiale, birouri, hoteluri, mall-uri,

fabrici moderne, dar și în infrastructura tehnică, drumuri, rețele de alimentări de apă, gaze și energie electrică, parcuri eoliene etc.

Dacă elaborarea proiectelor pentru atragerea fondurilor financiare este asigurată printr-o varietate largă de norme, manuale și ghiduri, care în marea lor majoritate sunt aprobate de ministere, direcții de specialitate ale Comisiei Europene sau alte instituții financiare, naționale și internaționale, în ceea ce privește legislația națională în baza căreia sunt avizate sau autorizate investițiile, aceasta este mai puțin adecvată noilor cerințe ale dinamicii proceselor investiționale.

Astfel, în conformitate cu prevederile alin. (3) al art. 2 din Legea nr. 50 din 29 iulie 1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, cu modificările și completările ulterioare: “ Autorizațiile de construire pentru rețele magistrale, căi de comunicație, amenajări pentru îmbunătățiri funciare, rețele de telecomunicații ori alte lucrări de infrastructură, care se execută în extravilanul localităților, se emit cu respectarea planurilor de amenajare a teritoriului, avizate și aprobate potrivit legii.”

În conformitate cu prevederile art. 42 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului:

“Art. 42 – (1) Planul de amenajare a teritoriului județean are caracter director și reprezintă expresia spațială a programului de dezvoltare socioeconomică a județului. Planul de amenajare a teritoriului județean se corelează cu Planul de amenajare a teritoriului național, cu Planul de amenajare a teritoriului zonal, cu programele guvernamentale sectoriale, precum și cu alte programe de dezvoltare.

(2) Prevederile Planului de amenajare a teritoriului județean devin obligatorii pentru celelalte planuri de amenajare a teritoriului și urbanismului care le detaliază.

(3) Fiecare județ trebuie să dețină Planul de amenajare a teritoriului județean și să îl reactualizeze periodic, la 5-10 ani, în funcție de politicile și de programele de dezvoltare ale județului.”

Din verificările întreprinse, am constatat ca un procent de 70% dintre județe dețin Planul de Amenajare a Teritoriului Județean - PATJ – elaborat, avizat și aprobat conform normelor în vigoare. Dintre acestea, 93% dețin PATJ-ul avizat și aprobat înainte de intrarea României în Uniunea Europeană, iar 7%, după intrarea României în Uniunea Europeană.

De asemenea, PATJ –urile avizate și aprobate după intrarea României în Uniunea Europeană cuprind măsuri investiționale, cu precădere în domeniul infrastructurilor, care pot fi realizate din fonduri europene.

În această situație, marea majoritate a investițiilor a căror finalitate, actualmente, este condiționată de obținerea autorizației de construire în conformitate cu prevederile alin (3) al art. 2 din Legea nr. 50 din iulie 1991, sunt blocate.

În justificarea demersului nostru legislativ, avem în vedere și situațiile în care, pentru suplinirea PATJ–ul avizat și aprobat, investitorii privați sau publici apelează de cele mai multe ori la elaborarea unui plan de urbanism de tip Plan Urbanistic Zonal (PUZ), plan care în conformitate cu prevederile Legii nr. 50 din 29 iulie 1991, “este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Planul urbanistic general.”

Avizarea și aprobarea acestui plan de urbanism, care, conform prevederilor aceleiași legi, se elaborează pentru detalierea unei zone a Planului urbanistic general sau pentru introducerea în intravilan a unei zone din localitatea respectivă, în vederea urbanizării acesteia, este un proces îndelungat, care de foarte multe ori duce la întârzierea accesării fondurilor financiare, și ca o consecință imediată, pierderea oportunității de realizare a acesteia.

În vederea simplificării procedurii de autorizare a executării lucrărilor de construcții prevăzute de alin (3) al art. 2 din Legea nr. 50/1991, cu modificările și completările ulterioare, propunem completarea acestui alineat în vederea emiterii autorizației de construire în baza documentațiilor tehnice – D.T. pentru:

- a) Construcții și instalații care servesc pentru realizarea punctului de captare a apei din sursa naturală și transportul acesteia sub presiune sau cu nivel liber, până la rețeaua de distribuție;
- b) Construcții și instalații care servesc pentru producerea și transportul energiei electrice;
- c) Construcții și instalații care servesc pentru producerea și transportul energiei electrice produse prin intermediul energiei eoliene;

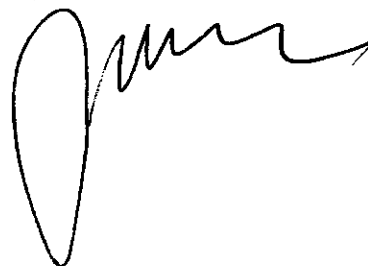
- d) Lucrări de reparare privind căi de comunicație, dotări tehnico-edilitare și altele asemenea, fără modificarea traseului și, după caz, a funcționalității acestora;
- e) Lucrări de cercetare și de prospectare a terenurilor – foraje și excavări – necesare în vederea efectuării studiilor geotehnice, exploatărilor de cariere, balastierelor, sondelor de gaze și petrol, precum și altor exploatări.

În temeiul argumentelor expuse mai sus, inițiem prezenta propunere legislativă de modificare și de completare a dispozițiilor Legii nr. 50 din 29 iulie 1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din data de 7 august 1991.

INIȚIATOR,

Deputat PD-L:

IOAN OLTEAN

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized capital 'O' followed by several fluid, connected strokes that extend to the right.